

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

**GALUTINIS
A6-0362/2006**

17.10.2006

PRANEŠIMAS

dėl moterų tarptautinėje politikoje
(2006/2057(INI))

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas

Pranešėja: Ana Maria Gomes

PR_INI

TURINYS

	Psl.
EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS.....	3
AIŠKINAMOJI DALIS	13
PROCEDŪRA	16

EUROPOS PARLAMENTO TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PROJEKTAS

dėl moterų tarptautinėje politikoje (2006/2057(INI))

Europos Parlamentas,

- dar kartą patvirtindamas EB Sutarties 2 straipsnyje, 3 straipsnio 2 dalyje, 13 straipsnyje, 137 straipsnio 1 dalies i punkte ir 141 straipsnyje nustatytus principus,
- atsižvelgdamas į 2000 m. paskelbtą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją¹, ypač į jos 23 straipsnį, kuriame teigiama, kad „Visose srityse turi būti užtikrinta moterų ir vyrų lygybė, įskaitant priėmimą į darbą, darbą ir atlyginimą. Lygybės principas nekliudo laikytis ar imtis priemonių, numatančių konkrečias lengvatas, padedančias nepakankamai atstovaujamai lyčiai“,
- atsižvelgdamas į Europos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją²,
- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos rekomendacijas, ypač į jos rezoliuciją ir veiksmų planą, priimtą 2006 m. birželio 8–9 d. Stokholme vykusioje 6-ojoje Europos ministrų konferencijoje dėl moterų ir vyrų lygybės, ypač į priedo I dalies F punktą dėl proporcingo moterų ir vyrų dalyvavimo priimant sprendimus,
- atsižvelgdamas į 1992 m. Europos konferencijoje dėl moterų valdžioje priimtą Atėnų ministrų deklaraciją, kurioje skelbiama, kad „pusę potencialių žmonijos talentų ir gebėjimų turi moterys ir per mažas jų dalyvavimas priimant sprendimus yra nuostolis visai visuomenei“,
- atsižvelgdamas į 1999 m. Europos konferencijoje dėl moterų ir vyrų valdžioje priimtą Paryžiaus ministrų deklaraciją apie neabejingą visuomenę, dinamišką ekonomiką ir Europos perspektyvą,
- atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 21 d. Romoje priimtą Parlamentų moterų ir vyrų lygių galimybių komitetų tinklo (NCEO) metinės konferencijos galutinę deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 2000 m. kovo mėn. Lisabonos strategiją dėl augimo ir užimtumo, ypač į jos nuostatus, pabrėžiančius, kad lyčių lygybės paisanti ekonominė politika turės teigiamą poveikį bendrai ES augimo ir konkurencingumo didinimo strategijai,
- atsižvelgdamas į savo 2001 m. sausio 18 d. rezoliuciją dėl Komisijos pranešimo apie 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos rekomendacijos 96/694 dėl proporcingo moterų ir vyrų dalyvavimo sprendimų priėmimo procese įgyvendinimą³ ir 2000 m. kovo 2 d. rezoliuciją dėl moterų dalyvavimo priimant sprendimus⁴,

¹ OL C 364, 2000 m. gruodžio 18 d., p. 1.

² <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/005.htm>

³ OL C 262, 2001 m. rugsėjo 18 d., p. 248.

⁴ OL C 346, 2000 m. gruodžio 4 d., p. 82.

- atsižvelgdamas į 1995 m. kovo 27 d. Tarybos rezoliuciją¹ ir 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos rekomendaciją 96/694 dėl proporcingo moterų ir vyrų dalyvavimo sprendimų priėmimo procese²,
- atsižvelgdamas į 2005 m. vasario 4 d. Liuksemburge vykusios ministrų konferencijos dėl lyčių lygybės ministrų deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Komisijos programą dėl moterų ir vyrų lygybės (2006–2010) (COM(2006)0092), ypač į jos siūlymą remti dalyvaujančių priimančias sprendimus moterų tinklą,
- atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1979 m. Jungtinių Tautų konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo (CEDAW), kurioje, be kita ko, numatoma, kad ją pasirašiusios valstybės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija šalies politiniame ir visuomeniniame gyvenime;
- atsižvelgdamas į 1999 m. priimtą CEDAW papildomą protokolą, kuriame teigiama, kad asmenys ar asmenų grupės, laikantys save nukentėjusiais nuo bet kokių konvencijoje išdėstytų teisių pažeidimų, gali pateikti pranešimus pagal valstybės dalyvės jurisdikciją,
- primindamas, kad 1952 m. Konvencijoje dėl moterų politinių teisių nustatoma, kad moterims sudaromos vienodos sąlygos su vyrais ir kad jos turi teisę be jokios diskriminacijos balsuoti visuose rinkimuose, būti renkamos į nacionalinės teisės nustatytas visuotinai renkamas struktūras ir eiti visuomenines pareigas bei vykdyti visas nacionalinės teisės nustatytas visuomenines funkcijas,
- primindamas 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, ypač jo 25 straipsnį, kuriame nustatoma, kad kiekvienas pilietis turi teisę ir galimybę dalyvauti tvarkant viešuosius reikalus tiesiogiai ir per laisvai išrinktus atstovus, balsuoti ir būti išrinktas per reguliariai rengiamus teisingus rinkimus,
- atsižvelgdamas į 1995 m. rugsėjo mėn. Pekine vykusią Ketvirtąją pasaulinę konferenciją moterų klausimais, Pekine priimtą deklaraciją ir veiksmų programą, taip pat po jos sekusius dokumentus, priimtus Jungtinių Tautų specialiosiose sesijose „Pekinas +5“ ir „Pekinas +10“, dėl tolesnių veiksmų ir iniciatyvų, skirtų 2000 m. birželio 9 d. priimtos Pekino deklaracijos ir 2005 m. kovo 11 d. priimtos veiksmų programos įgyvendinimui,
- atsižvelgdamas į Tūkstantmečio plėtros tikslus (TPT), ypač į TPT3 dėl lyčių lygybės skatinimo ir daugiau teisių moterims suteikimo kaip būtinos sąlygos norint įveikti bada, skurdą ir ligas, pasiekti lygybės visuose ugdymo lygmenyse ir visose darbo srityse, užtikrinti lygią išteklių kontrolę ir lygų dalyvavimą visuomeniniame ir politiniame gyvenime,

¹ OL C 168, 1995 m. liepos 4 d., p. 3.

² OL L 319, 1996 m. gruodžio 10 d., p. 11.

- atsižvelgdamas į 2000 m. spalio 31 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325, ypač į jos 1 pastraipą, kurioje valstybės narės raginamos užtikrinti, kad nacionalinėse, regioninėse ir tarptautinėse institucijose visų lygių sprendimų priėmimo procesuose ir konfliktų prevencijos, valdymo ir sprendimo mechanizmuose dalyvautų daugiau moterų, taip pat į Pirmininko pareiškimą, priimtą 2005 m. spalio mėn. JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 penkmečio proga,
 - atsižvelgdamas į savo 2000 m. lapkričio 30 d. rezoliuciją dėl moterų dalyvavimo taikaus konfliktų sprendimo procese¹,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. birželio 1 d. rezoliuciją dėl moterų padėties ginkluotuose konfliktuose ir jų vaidmens atkuriant šalis po konflikto ir įgyvendinant jose demokratiją²
 - atsižvelgdamas į 2005 m. gegužės 23 ir 24 d. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos posėdžio išvadas dėl Europos saugumo ir gynybos politikos ir į 2005 m. gruodžio 16 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintą JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 įgyvendinimo ESGP kontekste gairių projektą³,
 - atsižvelgdamas į Norvegijos vyriausybės sprendimą įstatymu nustatyti moterų dalyvavimo akcinių bendrovių valdybose 40 proc. kvotą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą (A6-0362/2006),
- A. atsižvelgdamas į pažangą, pasiektą 1995 m. Pekino konferencijoje lyčių lygybės darbotvarkės skatinimo srityje, įskaitant moterų atstovavimą politikoje,
- B. atsižvelgdamas į tai, kad visavertis ir lygiateisis moterų dalyvavimas politiniame procese ir priimant sprendimus tiksliau atspindėtų visuomenės sudėtį ir yra būtinas ateities kartoms ir siekiant tinkamo demokratinių visuomenių funkcionavimo,
- C. kadangi geras valdymas apima pagarbą pagrindinėms laisvėms ir moterų teisių priskyrimą svarbiausioms pagrindinėms teisėms,
- D. kadangi moterų padėtis tarptautinėje politikoje priklauso pirmiausia nuo moterų padėties valstybės mastu ir strategijų, kurių imtasi siekiant moterų pažangos valstybių lygmeniu,
- E. atsižvelgiant į svarbų vaidmenį, kurį atlieka Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius, vykdydamas personalo įdarbinimo politiką ir rodydamas pasauliui lyties požiūriu labiau proporcingos politinės padėties pavyzdį,
- F. kadangi iš 191 šalies, kurios šiuo metu yra Jungtinių Tautų narės, tik 47 yra pasirašiusios 1952 m. gruodžio 20 d. Politinių moterų teisių konvenciją ir 115 yra šios konvencijos narės ir kadangi dėl to moterys negali iki galo pasinaudoti savo politinėmis teisėmis ir joms draudžiama dalyvauti rinkimuose arba atlikti visuomenines pareigas daugelyje šalių,

¹ OJ C 228, 2001 m. rugpjūčio 13 d., p. 186.

² Tą dieną patvirtinti tekstai, P6_TA(2006)0245.

³ http://www.europa-eu-un.org/articles/en/article_5495_en.htm

- G. kadangi iš 191 šalies, kurios šiuo metu yra Jungtinių Tautų narės, tik septyniose moterys užima aukščiausias (valstybės vadovo) pareigas, aštuoniose yra vyriausybės vadovės arba ministrės pirmininkės, septyniolikoje užima užsienio reikalų ministro postus ir devyniose gynybos ministrų postus,
- H. kadangi iš 191 šalies, atstovaujamos Jungtinėse Tautose, tik 18 moterų šiuo metu yra ambasadorės Jungtinėse Tautose Niujorke ir 11 – ambasadorės, akredituotos Jungtinėse Tautose Ženevoje,
- I. kadangi pagal Tarpparlamentinę sąjungą iš 43961 parlamento nario visame pasaulyje (žemuosiuose ir aukštuosiuose rūmuose kartu paėmus) tik 16,4 proc. yra moterys (t. y. 7 195), kadangi Skandinavijos šalyse yra didžiausias moterų parlamento narių skaičius (40 proc.), toliau eina abi Amerikos (19,6 proc.) ir Europa (Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos, ESBO, šalys, neskaitant Skandinavijos šalių), turinti vidutiniškai 16,9 proc. moterų parlamento narių, o tai tik truputį viršija Afrikos Sacharos regiono (16,4 proc.), Azijos (16,3 proc.), Ramiojo vandenyno (12 proc.) šalių ir arabų valstybių (8,3 proc.) duomenis,
- J. kadangi tai rodo esminį demokratijos trūkumą Europos lygmeniu ir platesniu tarptautiniu mastu,
- K. kadangi nors daugumoje Europos ir pasaulio šalių *de jure* egzistuoja lygybė, tačiau *de facto* išlieka vyrų ir moterų nelygybė galios ir atsakomybės pasiskirstymo srityse, taip pat priegios prie ekonominių, socialinių ir kultūrinių resursų srityse dėl tradicinių lyčių vaidmenų dominavimo ir šių vaidmenų įtakos nelygiam šeimyninių pareigų paskirstymui ir kliūtims, trukdančioms daugumai moterų derinti šeimos gyvenimą ir darbą,
- L. kadangi nepaisant Bendrijos ir valstybių narių įstatymų, priimtų per pastaruosius 30 metų, šiuo metu likęs darbo užmokesčio už tą patį darbą skirtingų lyčių asmenims skirtumas ES yra vidutiniškai 15 proc.,
- M. kadangi šiuo metu daugiau moterų nei vyrų turi universitetinį išsilavinimą,
- N. kadangi rinkimų sistemų ir politinių institucijų, įskaitant politines partijas, tvarka turi lemiamos reikšmės strategijoms, kuriomis siekiama lyčių proporcingo dalyvavimo politikoje ir tam, ar šis proporcingumas pasiekiamas,
- O. kadangi reikalavimas pateikti kandidatų sąrašus, kurie proporcingi lyties požiūriu, nebus veiksmingas, jei visos moterys bus pateikiamos sąrašo pabaigoje, ir kadangi puikiai sudarytu sąrašu galima nepasiekti norimo rezultato, jei šalyje naudojama vadinamoji atviro sąrašo balsavimo sistema, pagal kurią balsuojantiems leidžiama keisti sąrašę esančių kandidatų eilės tvarką,
- P. atsižvelgdamas į esminį politinių partijų vaidmenį neleidžiant didinti moterų atstovavimo politikoje arba didinant jų atstovavimą politikoje ir to siekiant įvairiomis priemonėmis, įskaitant kvotų politiką; pažymėdamas, kad nors vis didesnis skaičius politinių partijų skelbia, kad bendrai paėmus jų narių skaičius proporcingas lyties prasme, tačiau politinių partijų aukštesniuosiuose lygmenyse tai atsispindi retai, nes visame pasaulyje tik 11 proc. partijų lyderių yra moterys,

- Q. pažymėdamas su dideliu susidomėjimu, kad be kvotų yra prieinamos daugybė kitų priemonių, padėsiančių užtikrinti moterų dalyvavimo politikoje augimą, pvz., teigiamo diskriminavimo priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, jog moterys dalyvautų ir būtų aktyvios parlamentuose ir kituose renkamuose postuose,
- R. toliau šiuo klausimu pateikdamas pavyzdį Ruandos, kuri pirmąją pasaulio pagal moterų parlamento narių (žemuosiuose rūmuose) skaičių (48,8 proc. moterų parlamento narių) po 2003 m. įvykusių rinkimų, rinkimų sistemos pakeitimų ir kvotų politinėse partijose nustatymo,
- S. pabrėždamas, kad šalyse, kuriose vyko konfliktai ir kurių rinkimų sistemas planavo ir kuriose rinkimus organizavo JT, labiau linkusios į tai, kad moterys užimtų renkamas pareigas (pvz., Ruanda, Afganistanas ir Rytų Timoras) dėl JT reikalavimo, kad lytis būtų atstovaujamos proporcingiau,
- T. pabrėždamas, kad svarbu, jog proporcingas sprendimų priėmimas būtų kultūriškai pripažintas tam naudojant sąmoningumo ugdymo kampanijas ir kadangi norint pasiekti lyčių proporcingumo politikoje dažnai reikia pakeisti visuomenės nuostatas,
- U. atsižvelgdamas į tai, kad šeimos pareigų pasidalijimas tarp vyrų ir moterų turi didelės reikšmės visaverčiam moterų dalyvavimui politikoje,
- V. pripažįsta lemiamą nevyriausybinių ir savanoriškų sąjungų vaidmenį siekiant paveikti visuomenę kaip visumą ir siekiant, kad visuomenė pripažintų teisingesnes lyčių proporcijas politikoje,
- W. mano, kad moterys gali įnešti ir įnešė teigiamą indėlį į tai, kad kiltų visa pokyčių sprendžiant lyčių problemas ir esminius socialinius bei politinius klausimus kultūra, dalyvaudamos pradiniuose lygmenyse,
- X. atsižvelgdamas į ankstyvo švietimo ir mokymo svarbą siekiant užtikrinti, kad moterys įgytų žinių, įgūdžių ir kompetencijos, reikalingų siekiant visaverčio dalyvavimo visuomenėje ir politikoje,
- Y. manydamas, kad moterų indėlis, įneštas siekiant atkreipti dėmesį į ypatingus moterų poreikius (pvz., darbo ir asmeninio gyvenimo derinimas, darbo užmokesčio skirtumų atsižvelgiant į lytį įtaka politikos kūrimui visuose visuomenės sektoriuose, moterų konfliktų zonose poreikiai ir siekiai) ir siekiant, kad ateities politika apimtų ir lyčių aspektą ir geriau pasitarnautų demokratijai apskritai,
- Z. pabrėždamas, kad ypač svarbu, jog moteris pripažintų lygių grupėje už jų teigiamą indėlį į tarptautinę politiką, nes tai prisideda prie labiau lyčių požiūriu proporcingos politinės kultūros, ir pažymėdamas, kad tik 12 iš 92 Nobelio premijos laureatų yra moterys,
1. primena, kad jau pripažinta Europos lygmeniu¹, jog abiejų lyčių proporcingas dalyvavimas priimant sprendimus – esminė demokratijos sąlyga;
 2. džiaugiasi pastarųjų rinkimų Vokietijoje, Suomijoje, Liberijoje, Čilėje, Jamaikoje ir Pietų

¹ Europos Parlamento rezoliuciją dėl moterų dalyvavimo priimant sprendimus (OL C 346, 2000 12 4., p. 82).

Korėjoje rezultatais, nes jų metu moterys buvo išrinktos į aukščiausius – valstybių ir vyriausybių vadovų – postus;

3. džiaugiasi tuo, kad pastaruoju metu Ispanijos vyriausybės pirmininko pavaduotoja, Austrijos, Graikijos, Izraelio ir Jungtinės Karalystės užsienio reikalų ministrėmis ir Čilės gynybos ministre paskirtos moterys;
4. džiaugiasi Ispanijos vyriausybės, vadovaujamos Jose Luis Zapatero, vykdoma lyčių lygybės politika, dėl kurios atsakingais darbuotojais paskirta vienodai moterų ir vyrų;
5. labai apgailestauja, kad, nepaisant daugybės politinių pareiškimų, rekomendacijų, pasaulio mastu patvirtintų veiksmų programų ir nacionaliniu lygmeniu priimtų specialių teisės aktų, Europoje ir visame pasaulyje vis dar egzistuoja nelygybės ir lyčių diskriminacijos bei nepakankamo moterų skaičiaus politikoje problema; ypač pabrėžia, kad moterų, išrinktų į Europos Parlamentą, dalis svyruoja nuo 58 proc. iki 0 proc. priklausomai nuo valstybės narės (vidurkis šiek tiek viršija 30 proc.), o dalis moterų, išrinktų į valstybių narių parlamentus, svyruoja nuo 45 proc. iki 9 proc.;
6. atkreipia dėmesį į tai, kad mažas moterų dalyvavimas sprendimų priėmimo ir valdymo centruose dažnai susijęs su problemomis, kylančiomis derinant darbą ir šeimos gyvenimą, su nelygiu šeimyninių pareigų pasiskirstymu, diskriminacija darbe ir rengiant profesijai;
7. pabrėžia būtinybę daugiau dėmesio kreipti ne į skaičius, o į tai, kokią įtaką politikės moterys daro formuojant valdymą ir sprendžiant konfliktus, kaip jos prisideda prie to, kad valdymo reformos, atskaitomybė ir teisės viršenybė politinėje darbotvarkėje nacionaliniu ir tarptautiniu lygmeniu užimtų svarbią vietą;
8. pabrėžia, kad dėl mažo moterų dalyvavimo politikoje procento Europa netenka vertingo žmogiškojo potencialo;
9. palankiai vertina Jungtinių Tautų plėtros fondo moterims ir Tarpparlamentinės sąjungos darbą užtikrinant geresnę lyčių pusiausvyrą politikoje;
10. džiaugiasi tuo, kad lygaus moterų ir vyrų dalyvavimo priimant sprendimus visais lygmenimis klausimas buvo įtrauktas į 2006 m. CEDAW darbo programą, ir laukia jos rezultatų ir rekomendacijų; pageidauja, kad Komisija ir Tarybai pirmininkaujanti valstybė nuolat informuotų Parlamentą apie CEDAW derybų eigą;
11. labai apgailestauja, kad kol kas tiek mažai moterų eina specialiųjų ir asmeninių atstovų ir įgaliotinių pareigas ir Jungtinių Tautų Sekretoriaus asmeninių ir specialiųjų patarėjų pareigas ir apskritai aukšto rango pareigas Jungtinėse Tautose;
12. pabrėžia, kad moteris niekada nebuvo užėmusi Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus posto; labai apgailestauja, kad, pasitraukus JT Generalinio Sekretoriaus pavaduotojai moteriai, ją pakeitė vyras; primygtinai ragina, kad jei JT Generalinis Sekretorius yra vyras, jo pavaduotoja būtų moteris, ir atvirksčiai¹;

¹ 2006 m. balandžio mėn. JT Generalinio Sekretoriaus pavaduotoją Louise'ą Fréchette pakeitė Mark'as Malloch'as Brown'as.

13. ragina JT Generalinį Sekretorių į Generalinio Sekretoriaus specialiųjų atstovų, atstovų ar specialiųjų įgaliotinių, asmeninių ir specialiųjų patarėjų pareigas skirti daugiau moterų; ragina JT Generalinį Sekretorių reikalauti, kad, renkant kandidatus į šias aukštas pareigas, JT valstybės narės šalia vyrų kandidatų pavardžių nurodytų moterų kandidačių pavardes;
14. ragina, kad į Saugumo Tarybos delegacijas būtų įtrauktos moterys, kad visose taikos palaikymo, konfliktų sprendimo ir taikos stiprinimo misijose būtų akcentuojamas lyčių klausimas ir kad, lankantis konfliktų rajonuose, būtų rengiami susitikimai su vietos lygmeniu veikiančiomis moterų organizacijomis;
15. palankiai vertina Tarybos sprendimą valstybėms narėms išsiuntinėti klausimyną apie tai, kokių veiksmų jos ėmėsi, įgyvendindamos JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325; prašo Tarybos apie rezultatus informuoti Parlamentą;
16. ragina ES Vyriausiąjį įgaliotinį bendrai užsienio ir saugumo politikai, Komisiją ir visas valstybes nares į civilinių karinių ir policijos pareigūnų pareigas priimti daugiau moterų, o visose Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) misijose skirti lyčių klausimų pareigūną;
17. primygtinai ragina visiems į ESGP misijas siunčiamiems darbuotojams rengti mokymus lyčių klausimais; ragina išleisti žinyną apie lyčių reikšmę konfliktinėse ir pokonfliktinėse situacijose, skirtą visiems ESGP operacijose dalyvaujantiems darbuotojams;
18. džiaugiasi tuo, kad Komisijos pirmininko J. M. Barroso kadencijos metu Komisijoje dirba daug moterų, tačiau apgailestauja, kad visiška lygybė Komisijoje dar nepasiekta, kad Komisija galėtų būti pavyzdys visoje Europoje ir pasaulyje;
19. palankiai vertina naująją Komisijos programą lyčių lygybės klausimu, ypač jos sprendimą skatinti sprendimų priėmimo procese dalyvaujančių moterų tinklą;
20. džiaugiasi sprendimu įsteigti Europos lyčių lygybės institutą, kuris turėtų imtis iniciatyvos skatinant didesnę moterų dalyvavimą tarptautinėje politikoje;
21. ragina Komisiją reguliariai atsiskaityti už Komisijos narių grupės, atsakingos už pagrindines teises, kovą prieš diskriminaciją ir už lygias galimybes, darbą;
22. apgailestauja, kad iš 107 ES delegacijų trečiosiose šalyse tik septynioms vadovauja moterys; ragina Komisiją savo išorės delegacijų vadovais skirti daugiau moterų;
23. ragina Komisiją per ES išorės santykius ir plėtros bei bendradarbiavimo politikos priemones skatinti moterų dalyvavimą politikoje, ypač stebėti, ar moterys dalyvauja balsavimuose kaip rinkėjos ir kandidatės į politines pareigas, ar rinkimų kampanijų metu lyčių klausimai įtraukiami į politinių partijų programas, taip pat palaikyti ryšius su kitomis regioninėmis organizacijomis, ypač gebėjimų stiprinimo klausimu;
24. ragina Komisiją didinti paramą projektams, kuriais siekiama užtikrinti, kad moterims būtų suteikiama daugiau teisių politiniame gyvenime ES ir už jos ribų, ypač besivystančiose šalyse;

25. rekomenduoja, kad Komisijos kompetentingas komitetas nustatytų ir remtų nuolatinį ir reguliarių viso pasaulio moterų parlamento narių bendradarbiavimą ir suteiktų išteklių, kad jos bent kartą metuose galėtų susitikti, ir kitai bendrai šio nustatyto bendradarbiavimo veiklai;
26. ragina valstybes nares ir Komisiją, kur tinkama, remti švietimo programas, didinančias piliečių jautrumą, ypatingą dėmesį skiriant jaunimui, tam, kad moterys turėtų lygias teises anksti ir visapusiškai dalyvauti politiniame gyvenime;
27. ragina būsimąją Europos lyčių lygybės institutą reguliariai teikti Parlamentui ataskaitas, kuriose būtų informacija apie tai, kaip šis institutas rinko duomenis, ir valstybių narių priimtų lygybės įstatymų ir vykdomos lyčių lygybės politikos poveikį, taip pat apie Europos ir valstybių narių politinių partijų geriausią patirtį;
28. ragina būsimąją Europos lyčių lygybės institutą stebėti ir vertinti pažangą, padarytą siekiant proporcingo vyrų ir moterų dalyvavimo politiniame ir visuomeniniame gyvenime visoje Europoje, nustatant ir taikant stebėsenos ir vertinimo rodiklius, pagrįstus tarptautiniu mastu palyginamais ir pagal lytis suskirstytais duomenimis, ir skelbti priemonių, kurių buvo imtasi, ir pažangos, kuri padaryta siekiant įtraukti moteris į sprendimų priėmimą, ataskaitas, taip pat plačiai platinti šias ataskaitas;
29. ragina būsimąją Europos lyčių lygybės institutą veikti kartu su nepriklausomomis institucijomis, pvz., lygybės kontrolės centru arba specialia nepriklausoma tarpininkavimo institucija, įsteigta valstybės narės lygmeniu, siekiant stebėti vyriausybės politiką proporcingo vyrų ir moterų dalyvavimo politiniame ir valstybės gyvenime srityje;
30. ragina būsimąją Europos lyčių lygybės institutą bendradarbiauti su mokslinių tyrimų institucijomis siekiant toliau tirti kliūti, trukdančias moterims gauti aukšto lygmens valstybinius postus ir dalyvauti politiniame gyvenime, įskaitant politikoje išgalėjusių stereotipų moterų atžvilgiu tyrimą;
31. ragina būsimąją Europos lyčių lygybės institutą žiūrėti ne tik į skaičius, bet pamatuoti iš tiesų, įtaką, kurią moterys daro politinėms darbotvarkėms valstybių narių ir tarptautiniu lygmenimis, ypač skatindamos gerą valdymą, atskaitomybę ir teisinę valstybę;
32. pripažįsta, kad valstybės yra pagrindinis tikrų pokyčių politiniame atstovavime variklis; ragina valstybes įvykdyti savo įsipareigojimus pagal deklaraciją ir veiksmų programą, priimtą Pekine 1995 m. rugsėjo mėn. ir susitikimuose „Pekinas +5“ ir „Pekinas +10“, ir savo pareigas pagal tarptautinę teisę, ypač įsipareigojimus pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325 ir Lisabonos strategiją;
33. ragina JT, praėjus dešimčiai metų nuo Ketvirtosios pasaulinės moterų konferencijos, įvykusios 1995 m. Pekine, sušaukti naują pasaulinę konferenciją moterų klausimais, užtikrinant, kad būtų sukurtas tinkamas pasaulinis forumas, galėsiantis atkreipti dėmesį į moterų teises ir išlaikyti iniciatyvą;
34. ragina visas valstybes nares skatinti moteris pretenduoti į aukšto rango pareigas tarptautinėje arenoje, taip pat ragina valstybes nares šalia vyrų kandidatų į aukšto rango

pareigas tarptautinėse derybose ir politikos formavimo procedūrose, t. y. tarptautinėse organizacijose, pavardžių nurodyti ir kandidačių moterų pavardes;

35. ragina Komisiją analizuoti ir skleisti geriausių tarptautinių ir valstybių narių lygmens priemonių, skirtų didinti moterų dalyvavimą tarptautinėje politikoje užimant aukščiausio lygmens postus, patirtį;
36. ragina valstybių narių vyriausybes prirėikus peržiūrėti nacionalinės teisės aktus, kad jie skatintų lygybę politikoje; ragina ES vyriausybes peržiūrėti atitinkamus nacionalinius veiksmų planus dėl lyčių lygybės, kad juose būtų numatytos praktinės priemonės lygybei politikoje pasiekti;
37. ragina valstybes nares įdarbinti daugiau moterų diplomačių ir gerinti lyčių pusiausvyrą savo delegacijose Jungtinėse Tautose ir kituose tarptautiniuose susitikimuose bei konferencijose;
38. ragina ragina ES vyriausybes priešintis neigiamoms visuomenės nuostatomis dėl moterų pajėgumo lygiai dalyvauti politiniame procese valstybių narių ir tarptautiniu lygmenimis, šiuo tikslu priimant įstatymų pakeitimus arba organizuojant kampanijas, kuriomis siekiama didinti moterų dalyvavimą politikoje, taip pat siekiant tikslo, kad visuose visuomeniniuose postuose lytis būtų atstovaujamos proporcingai;
39. ragina valstybes nares peržiūrėti savo konstitucijas, teisės aktus ir praktiką, kad užtikrintų, jog lyčių lygybė valstybių narių konstitucijose būtų įtvirtinta kaip pagrindinis principas, ir kad būtų taikomos ir įgyvendinamos proporcingo moterų ir vyrų dalyvavimo priimant politinius ir visuomeninius sprendimus strategijos ir priemonės;
40. ragina valstybes nares įdiegti priemones, skirtas padėti suderinti visuomeninį, šeimos ir profesinį gyvenimą, kaip numatyta Barselonos Vadovų susitikimo išvadose ir Lisabonos strategijoje, ir taip sudaryti visaverčio moterų dalyvavimo politikoje sąlygas;
41. ragina valstybes nares priimti atitinkamas teises ir (arba) administracines priemones, skirtas padėti išrinktoms atstovėms suderinti savo šeimynines ir visuomenines pareigas, ir ypač paskatinti parlamentus ir vietos valdžios institucijas užtikrinti, kad jų darbo tvarkaraščiai ir metodai leistų išrinktiesiems abiejų lyčių atstovams derinti savo darbą ir šeimos gyvenimą;
42. ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę imtis teisinių ir (arba) administracinių priemonių siekiant paskatinti ir paremti darbdavius, kad jie leistų dalyvaujantiems priimant politinius ir valstybinius sprendimus turėti teisę nebaudžiamai imti atostogų;
43. ragina valstybes nares teikti moterims daugiau mokymo galimybių, padėsiančių joms įgyti įgūdžių, reikalingų, kad lengviau galėtų daryti politinę karjerą ir užimti aukštas pareigas;
44. ragina visos Europos politines partijas nustatyti, kad jų kandidatų į kolektyvinius organus sąrašuose kiekvienos lyties atstovų būtų ne mažiau kaip 40 proc. ir ne daugiau kaip 60 proc., kad būtų užtikrinta lygybė;
45. ragina valstybes nares susieti lėšų skyrimą partijoms su įvykdymu reikalavimo sudaryti

sąrašus, pagrįstus lyčių lygybe;

46. skatina visos Europos politines partijas panaikinti barjerus, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai diskriminuoja moterų dalyvavimą, kad būtų užtikrinta, jog moterys turėtų teisę visavertiškai ir lygiomis teisėmis su vyrais dalyvauti visų lygmenų sprendimų priėmimo procedūrose visose vidaus politikos formavimo struktūrose ir skyrimo procesuose bei vadovauti partijoms;
47. ragina politines partijas rengti mokymus aktyvioms savo narėms apie kampanijų organizavimą ir oratorių kursus;
48. ragina politines partijas į partijų kandidatų ir renkamas pareigas sąrašus įtraukti kvalifikuotas moteris ir vyrus;
49. skatina rengti strategijas, apeliuojančias į moteris rinkėjas, ir didinti sąmoningumą moterų specifinių poreikių ir siekių klausimu politinių partijų programose;
50. skatina Parlamento išorės delegacijas didinti sąmoningumą moterų dalyvavimo politikoje klausimu;
51. dar karta patvirtina, kad laikysis išipareigojimų įtraukti lyčių aspektą į svarbiausias politikos kryptis, taip pat siekti, kad lytys būtų proporcingai atstovaujamos visose delegacijose ir misijose, įskaitant rinkimų stebėjimo misijas;
52. skatina rinkimų stebėjimo misijas, kurioms vadovauja kai kurie jo nariai, ypač daug dėmesio skirti moterų dalyvavimo politinėse kampanijose – ar jos dalyvautų jose kaip rinkėjos, ar kaip kandidatės – klausimui;
53. ragina pilietinės visuomenės organizacijas skirti jose dalyvaujančioms jaunoms moterims aukštesnes pareigas, kad jos galėtų įgyti patirties, įgūdžių ir kompetencijos, kuriuos būtų galima panaudoti politinio dalyvavimo srityje;
54. ragina steigti nevyriausybinės organizacijas, teikiančias mokymo paslaugas vadovavimo, sprendimų priėmimo, viešųjų kalbų sakymo, informacinių ir ryšių technologijų naudojimo, pasitikėjimo savimi ugdymo ir politinių kampanijų organizavimo srityse, taip pat remti jau esamas šios rūšies NVO;
55. ragina žiniasklaidą pripažinti moterų dalyvavimo politiniame procese svarbą, sąžiningai ir proporcingai nušviesti kandidatų ir kandidačių programas, taip pat kreipti dėmesį į partijų programų įtaką reklamuojant moterų poreikius ir moterų teises ir skatinant demokratinį atstovavimą;
56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, kitoms ES institucijoms ir tarnyboms, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

AIŠKINAMOJI DALIS

Nuo mitologinių (graikų mito apie amazones) iki antikos (legendinių Etiopijos karalienių, 4530–3240 m. pr. m. e.) ir šių laikų daug kalbėta ir rašyta apie moterų dalyvavimą politikoje, ir nesvarbu, ar jos dalyvautų joje tiesiogiai – eidamos visuomenines pareigas, ar netiesiogiai – būdamos įtakingos. Dar ir šiandien žiniasklaidoje įdomu pastebėti žodį „moteris“, kuris dažnai prirašomas, kai į aukščiausio rango politines pareigas išrenkama ar skiriama moteris. Taip nėra, kai išrenkamas ar skiriamas vyras.

XX amžiuje moterys pamažu įgijo teisę balsuoti ir eiti visuomenines pareigas. Pirmosios teisę kandidatuoti per rinkimus įgijo amerikietės 1788 metais. Naujoji Zelandija buvo pirmoji šalis, 1893 m. oficialiai suteikusi moterims teisę balsuoti. Po jos sekė Australija (1902 m.), Suomija (1906 m.), Norvegija (1907 m.), Portugalija (1931 m.), Prancūzija (1944 m.), Šveicarija (1971 m.) ir kitos. Kuveite šios teisės suteiktos visai neseniai, o Afganistane atkurtos po Talibano žlugimo. Šiuo metu dar yra kelios šalys, kuriose moterims vis dar neleidžiama balsuoti arba kandidatuoti rinkimuose¹. Tačiau pažymėtina, kad moterų (pavyzdžiui, aukštąjį išsilavinimą turinčių moterų) teisės balsuoti apribojimai buvo vis intensyviau naikinami ir šiandien daugumoje šalių moterys yra visiškai lygios su vyrais.

Šiame pranešime aprašoma moterų padėtis tarptautinėje politikoje XXI a. pradžioje. Būtina paminėti, kad daugiau nei pusei pasaulio gyventojų moterų teisės iš esmės yra žmogaus teisės. Kokią tarptautinę padėtį šiandien užima moterys? Kokios politines pareigos užsienio reikalų srityje joms patikėtos? Kokia yra ar turėtų būti jų dalyvavimo politikoje reikšmė propaguojant moterų teises kaip pagrindines žmogaus teises ir formuojant politiką visos visuomenės atžvilgiu?

Po žymiojo Pekino aukščiausiojo lygio susitikimo pradėta geriau suvokti likusias visaverčio moterų dalyvavimo politikoje kliūtis. Po šio Pekino susitikimo įvyko lūžis – antidiskriminacija tapo svarbiausiu politinės darbotvarkės klausimu. Nuo tada politinės nuomonės formuotojai ir sprendimų priėmėjai pradėjo palankiau vertinti perspektyvą, kad moterys gali eiti aukšto rango pareigas. Po to sekė teisės aktai dėl lygybės, kvotų įvedimas arba bent jau tokia galimybė. Kokią įtaką tai turėjo?

Pastarojo meto įvykiai teikia vilčių: valstybių ar vyriausybių vadovėmis tapus tokioms moterims kaip Madeleine Albright ir Condoleezza Rice (Jungtinės Valstijos), Megawati Soekarnoputri (Indonezija), Corazon Aquino ir Gloria Arroyo (Filipinai), Angela Merkel (Vokietija), moterų aktyvumas pasaulinėje arenoje pastaraisiais metais vis matomesnis. Be to, kai kur į ministrų pareigas, kurias tradiciškai eina vyrai, pvz., krašto apsaugos arba finansų, buvo paskirtos moterys (pvz., Michele Alliot-Marie Prancūzijoje ir Manuela Ferreira Leite Portugalijoje). 2006 m. pradžioje antrai kadencijai buvo išrinkta Suomijos prezidentė Tarja Kaarina Halonen. Michelle Bachelet Čilėje ir Hellen Johnson-Sirleaf Liberijoje buvo pirmosios moterys, išrinktos prezidentėmis savo žemynuose. Praėjusį kovą Pietų Korėjoje Han Myeong Sook buvo paskirta užsienio reikalų ministre. Izraelyje ir JK, kuriose ministro pirmininko pareigas yra ėjusios moterys, neseniai moterys buvo paskirtos užsienio reikalų

¹ Jungtiniuose Arabų Emyratuose, kuriose Parlamentas yra oficialiai skiriamas, nei vyrai, nei moterys neturi teisės balsuoti arba kandidatuoti. Saudo Arabijoje pirmuosiuose rinkimuose, vykusiuose 2005 m., dalyvavo tik vyrai. Moterims nebuvo leista pasinaudoti savo teise balsuoti arba kandidatuoti šiuose rinkimuose. Kuveite moterys pirmą kartą balsavo ir kandidavo 2006 m. balandžio mėn. savivaldybių rinkimuose.
<http://www.ipu.org/wmn-e/suffrage.htm>

ministrėmis. Ši birželį Susan Schwab buvo paskirta JAV prekybos atstove. Šiandien, kai netrukus bus renkamas naujasis Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius, populiaru nuomonė, kad dabar moters eilė.

Tačiau atidžiau pažvelgus į skaičius, rodančius, kiek moterų šiandien dalyvauja politikoje, nėra didelio pagrindo džiūgauti. Vis dar yra neteisinių visaverčio moterų dalyvavimo visuomeniniame gyvenime kliūčių, o moterų politikoje klausimas vis dar lieka tarp svarbiausių politikos darbotvarkės klausimų – tiek tarptautiniu, tiek nacionaliniu lygmeniu. Nepaisant geros valios apraiškų ir galiojančių tarptautinių konvencijų, Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325, 2000 m. lapkričio mėn. Europos Parlamento rezoliucijos 2025, tarptautinėje arenoje aktyvių moterų skaičius vis dar yra mažas palyginti su vyrais. Vis dar nemanoma, kad moterys yra visiškai lygios su vyrais; nepaisant to, stabiliai sprendžiant bet kokią konfliktą, moterų vaidmuo yra lemiamas (žr. Véronique de Keyser pranešimą apie moterų padėtį ginkluotuose konfliktuose ir jų vaidmenį atkuriant šalis po konflikto ir įgyvendinant jose demokratiją).

Vertinant Nobelio taikos premijos skyrimą (nuo premijos įsteigimo 1901 metais iš 92 laureatų buvo tik 12 moterų), teigiamas moterų indėlis į taikos ir stabilumo užtikrinimą vis dar per mažai pripažįstamas.

Iš Jungtinių Tautų valstybių narių, kurių šiuo metu yra 191, tik septyniose moterys yra valstybių vadovės ir aštuoniose – vyriausybės vadovės.

Tarptautinė Parlamentinė sąjunga (angl. IPU) neseniai paskelbtoje apžvalgoje pabrėžia, kad iš pasaulyje esančių 43 961 parlamento nario (įskaitant žemuosius ir aukštuosius rūmus) moterys sudaro tik 16,4 proc. (t. y. 7 195). Daugiausia parlamentarų yra Skandinavijos šalyse (40 proc.), po to seka abi Amerikos (19,6 proc.) ir Europa (ESBO šalys, išskyrus Skandinavijos šalis) – vidutiniškai 16,9 proc., šiek tiek mažiau Afrikoje į pietus nuo Sacharos (16,4 proc.), Azijoje (16,3 proc.), o arabų valstybėse – tik 8,3 proc.

Įdomu pastebėti, kad šalyse, kuriose ką tik prasidėjo pokonfliktų laikotarpis, nemažai moterų eina visuomenines pareigas, nepaisant to, kad iki tol šiose šalyse tokios tradicijos nebuvo ir jose faktiškai vyravo labai patriarchalinė santvarka. Taip yra Afganistane, Ruandoje ir Rytų Timore. Daug kas pasikeitė dėl to, kad rinkimus šiose šalyse organizavo JT, kurios privertė užtikrinti geresnę lyčių pusiausvyrą politinėse ir rinkimų strategijose. Šie pokyčiai patvirtina, kad ir visose kitose šalyse gali iš esmės pasikeisti moterų skaičius politikoje, jei tik jose būtų pakankamai politinio ryžto vadovaujant politiniam rinkimų procesui.

Tačiau reikėtų daugiau dėmesio kreipti ne į skaičius, o į tai, kokią reikšmę moterys turi politinei darbotvarkei nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis. Pranešėjos nuomone, jei akcentuotume ne skaičius, o moterų vaidmens politikoje reikšmę, tokie klausimai kaip geras valdymas, valdymo reformos ir teisinė valstybė būtų įtvirtinti politinėje darbotvarkėje nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis ir užimtų joje svarbią vietą.

Pastaraisiais metais plačiai pripažįstamas teigiamas moterų indėlis į diplomatiją, konfliktų sprendimą, taikos palaikymą, taikos derybas ir tokias sritis kaip policija ir teismai. Šio pripažinimo įrodymas – 2000 m. spalio mėn. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija 1325, kurioje išryškinama ne tik tai, kad konfliktai turi gerai žinomą poveikį moterims, bet ir tai, o tai svarbiausia, kad poveikį – visais lygmenimis – moterys turi konfliktams, būtent pasirenkant jų sprendimo kryptis ir užtikrinant taikinimo mechanizmų bei ilgalaikių plėtros strategijų sėkmę. Taigi pripažįstama, kad moteris būtina įtraukti į taikos palaikymo misijas (ne tik kaip patarėjas lyčių klausimais) ir į visas taikos derybas.

Šiame pranešime aptariama toli gražu ne viskas; jame dėmesys sutelktas į labiausiai „matomus“ postus tarptautinėje politinėje arenoje, kur moterys gali daryti įtaką taikos ir saugumo srityje: valstybių vadovų, ministrų pirmininkų, užsienio reikalų ministrų, krašto apsaugos ministrų, regioninių organizacijų institucijų (daugiausiai dėmesio skiriant postams Europos organizacijose – ES, ESBO ir Europos Vadovų Taryboje) ir Jungtinių Tautų atstovų, postus.

Verta pažymėti rodiklių ir duomenų arba jų stokos politinę svarbą. Rengiant šį pranešimą, buvo sudėtinga surinkti duomenis apie kitų regioninių organizacijų vykdomą politiką lyčių klausimais. Ypač sunku buvo išsiaiškinti, kokias šiuo metu visuomenines pareigas arba kokias aukšto rango pareigas tarptautinėse organizacijose moterys eina, o dar sunkiau buvo rasti duomenų apie regionines organizacijas, nepriklausančias vadinamiesiems vakarams. Pranešėjos pagrindinės rekomendacijos daugiausiai skirtos ES valstybių narių vyriausybėms, kaip pagrindinėms visų tarptautiniu lygmeniu priimtų teisės aktų iniciatorėms ir rėmėjoms. ES ir jos valstybės narės turi rodyti pavyzdį tarptautiniu lygmeniu, ypač Jungtinėse Tautose. ES valstybių narių vyriausybės ir visos ES institucijos, ypač Komisija ir Taryba, raginamos šalia kiekvieno jų siūlomo vyro kandidato į kokias nors pareigas ES (pvz., specialiųjų atstovų BUSP reikalams) ir tarptautiniu lygmeniu, ypač Jungtinėse Tautose, pateikti vienos kandidatės moters pavardę. Taip pat rekomenduojama ES išorės delegacijoms aktyviau propaguoti lyčių pusiausvyrą trečiojoje šalyse vykdomose politinėse ir plėtros programose, laikantis ES bendrosios strategijos dėl Tūkstantmečio plėtros tikslų įgyvendinimo ir ypač atsižvelgiant į svarbiausius aspektus pagal TPT3 dėl lyčių lygybės skatinimo ir daugiau teisių suteikimo moterims.

Pranešėja taip pat pateikia rekomendacijų dėl veiksmų, kurių turėtų imtis Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius, kuris, pranešėjos nuomone, gali atlikti esminį vaidmenį, rodydamas pavyzdį, kaip JT personalo politikoje teisingiau paskirstyti aukšto rango pareigas tarp vyrų ir moterų.

Lyčių pusiausvyrai atkurti labai svarbus ir kiekvienos šalies politinių partijų vaidmuo. Pranešėja ragina visas Europos politines partijas numatyti priemones, užtikrinančias, kad bet kurios lyties atstovų bet kuriame politiniame organe būtų ne mažiau kaip 40 proc. ir ne daugiau kaip 60 proc. Ji taip pat ragina politines partijas organizuoti moterims politikėms atitinkamus mokymus, kad būtų užpildyta dabartinė lyčių spraga. ES Lisabonos augimo ir užimtumo strategijoje pabrėžiama, kad visavertis moterų dalyvavimas ekonominiame gyvenime yra būtinas. Pranešėja primena, kad Lisabonos strategijoje lyčių lygybės paisanti ekonominė politika tvirtai iškeliamą į bendros ES augimo ir konkurencingumo strategijos dėmesio centrą. Pranešėjos nuomone, visavertis moterų dalyvavimas politikoje yra būtinas įgyvendinant lyčių lygybės paisančią ekonominę politiką.

PROCEDŪRA

Pavadinimas	Moterys tarptautinėje politikoje	
Procedūros numeris	2006/2057(INI)	
Atsakingas komitetas Paskelbimo apie suteikiamus įgaliojimus plenariniame posėdyje data	FEMM 16.3.2006	
Nuomonę teikiantis (-ys) komitetas (-ai) Paskelbimo plenariniame posėdyje data	0.0.0000	0.0.0000
Nuomonė(-s) nepareikšta(-os) Nutarimo data	0.0.0000	
Glaudesnis bendradarbiavimas Paskelbimo plenariniame posėdyje data	0.0.0000	
Pranešėjas(-ai) Paskyrimo data	Ana Maria Gomes 21.2.2006	
Pakeistas (-i) pranešėjas(-ai)		
Svarstymas komitete	12.9.2006	5.10.2006
Priėmimo data	5.10.2006	
Galutinio balsavimo rezultatai	+ 12 - 9 0 0	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Edite Estrela, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Lívia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Astrid Lulling, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marie-Line Reynaud, Teresa Riera Madurell	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Iratxe García Pérez, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ana Maria Gomes, Karin Resetarits, Feleknaš Uca	
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (178 straipsnio 2 dalis)	Manolis Mavrommatis, Margrietus van den Berg, Karin Scheele	
Pateikimo data	17.10.2006	
Pastabos (pateikiamos tik viena kalba)		